

Bzzzunda mří na Telč

Ahoj všichni, jak vám to dneska bzučí? Teda řeknu vám, to jsou někdy takový rána, že sem se rozzzhdnul požádat Sovu, aby to se mnou pro vás sesumírovala. Probudil sem se na Roštěnce a chtěl se normálně napít. Jenže mi podklouzznul podvozek, křídla to po probdělý noci neutáhly a já se začal topit. Už jsem se viděl, jak mi dávají poslední medový pomazání, když se přede mnou vynořila člověčice se čtyřma vočima (proto si mě asi všimla), vzzzala mě do dlaně a doplávala se mnou na břeh. Říkám si: „Bzundo, žihadlo jedno tupý! Ještě sis na světě nic neužil, a už ses málem stal jídlem pro rybičky! To je pořád, že tebe čeká královna, ale co když se to nikdy nedočkáš? Anebo to vezme rychlej konec?“ Votřepal sem se, rozzzhlídnul a hele – vidím město věžatý, co v údolí se rozzzkládá. A tak jsem se tam vydal. Aby toho vzzzrušení nebylo na začátek moc, vzzzal jsem to radši vopatrně přes park. Pod vrbou u rybníka sem narazzzil na člověčí plodiště. Strašně moc larviček na jednom místě a před nima nějakej dospělec. Ale vůbec je nezzzahřival, jako to v úle dělám já. Místo toho jim říkal něco o medvědech a měl tam – mezi náma – vážně bludnej plánek našeho lesa. Bylo mi těch budoucích kukel líto, ale soráč, já dneska nepracuju. Děda mi kdysi říkal, že v tom díle mají rozzzestavený včelí bary. Jenže, choděj tam i vosy, a ty, na rozdíl vod nás, přes den drsně kalej, a tak sem měl co dělat, abych našel nějakej použitelný – člověčí dospělci je totiž průběžně likviduju. Posilněn žlutou medovicí, letěl sem to díl prozzkoumat zzzevrubněj. Bylo to tam sladký jako med a po chvíli sem se tam cejtíl jako doma. Ti člověci jsou hodně muzzzikální a hodně tady platí škola hrou. Jeden z nich tam vostatným bzzzučel něco o žirafách a slonech v Africe, což mi vzhledem k naší polozze připadalo vážně pokrovový. Potom přišli dva jiný, a ti vysvětlovali, k čemu se používaj přední člověčí nohy. Teda, vohlazzzovat ani vohřejvat bych se jejich máváním vážně nechtěl, zzzlatý včelí křídla. Díky těm dvěma trubcům jsem byl přímým svědkem člověčího tance. Většina sice potom nabrala správněj směr ke královskěj komnatám, ale ty vostatní by se podle mě měli vážně doučovat. Vždyť tohle je včelí vobecná.

Roj před česnem fasoval bílý letáky, ale jak tohle člověčkům usnadňuje vlet do úlu, to mi teda uzzzliny neberou. Jako vostatní jsem chtěl vidět královnu matku, ale asi nebyla naladěná, protože vevnitř byli jenom trubci a kolem nich se dělali vostatní vobyvatelé díla. Takovej hukot teda v našem úle neuslyšíte. Pomáhali si dřevěnejma nástrojema s dírou uprostřed, a mě začaly příjemně vibrovat křídla. Podle mě je ta královna pěkná frfňa, že se neukázzzala, protože tak dobrej bzzzukot (po člověčím Hlas) jen tak neuslyšíš. Pořád tam vopakovali „Nejezzzchleba“, ale soucit vode mě nečekejte, nám trávěj kytky pořád. Nejvíc pařil žluták vzadu u světelného pultu. Vodkoukal sem vod něj nějaký nový pohyby, doufám, že se to v úlu ujme. Tohle byl dobrej hukot!

Na půli cesty domů sem pak viděl nějaký světlo. Výdrž člověků mně vážně vohromila. Ty syčáci tam měli vohníček, mateřij kašička bublala v kotlíku. Bzzzučelo se tam taky dobře, prej to tam deset let nikdo neslyšel. Mně to teda konvenovalo, takže doufám, že to tam brzo zzzopakujou. Hele, musím už končit. Prej nějaká audience u královny. Každopádně, po tomhle zzzázitku už můžu klidně umřít. Nelituju ničeho!

Bzzzunda

DNES Teatr Pavla Šmída – Pohádka z budíku

Podivný učitel Zeitmann cestuje po světě a vyučuje nový předmět – časopis. Také Vám někdy čas letí? Nebo se vleče? Je lepší v životě pospíchat nebo se loudat? Učitel Zeitmann vyučuje, jak zacházet s časem, aby nás dobře vedl na cestě životem. Pohádka vystudovaného teologa a učitele, Pavla Šmída, zažila i mezinárodní úspěch na loutkohereckých festivalech ve Španělsku.

Hořký kafe

Žili hráli po všech čertech dva muzikanti, kteří se jednoho krásného dne rozhodli, že to v muzice potáhnou jako duo. Po chvílích drsného nácviku a sebeodříkání se dostavil pocit dobře vykonané práce a oběma hochům se začal souzvuk jejich kytar čím dál tím víc líbit. Honza, krom toho že zpívá, hraje též na lubovku a Petr to všechno podporuje svou bezpražcovou kejtou a svým zručným umem.

Parta starýho Hrouze

Kapela, hrající tradiční country a bluegrass, vystřídá v půlce programu pány z Hořkého kafe. Čtveřice starších pánů má prý ráda houpavý rytmus, takže se určitě nenechte ukolébat, hlavní večerní program je ještě před námi. Experti na americké lidovky vám osvěží paměť a třeba si s nimi i s chutí zazpíváte – vždyť je z Prázdin v Telči dobře znáte.

Druhá tráva a Michal Pavlíček

Rok 2021 je ve znamení oslav třiceti let existence Druhé trávy, které kapela připomene koncertním programem, jenž je průřezem zásadních alb její historie. Druhá tráva v Telči ale také představí své poslední album s názvem *Díl první*, za které si letos odnesla Anděla.

Druhou sošku stejný večer získal i samotný Robert Coby nový člen andělské Síně slávy. Druhá tráva dosud vydala devatenáct alb v Čechách i v Americe, hudební kritika považuje muzikanty kapely za mimořádné instrumentalisty a Robert Křestán je popisován jako výjimečný zpěvák, textař a překladatel. Zakladateli jsou kromě Roberta a banjista Luboš Malina a hráč na dobro Luboš Novotný. Hudebně je výborně doplňují kytarista Radek Hlávka, basista Tomáš Liška a bubeník Martin Novák.

Slyšet zpívat Roberta Křestána rockovou klasiku od Pražského výběru *Olda je přítel můj* nebo naopak zažít skladby jako *Víla* nebo *Dívka ze severu* s kytarou fenomenálního Michala Pavlíčka. Takovou možnost budou mít hudební fanoušci, kteří navštíví výjimečný telčský koncert Druhé trávy, která si právě Michala Pavlíčka přizvala jako svého hosta.

Divadlo Já to jsem - Malý princ

„Rád bych Vám vyprávěl o Malém princí. Dosud nikdy jsem tu příhodu nikomu nevyprávěl. A dnes je tomu jistě již šest let, co můj přítel odešel s beránkem. Snažím-li se to tu vše dopodrobna popsat, dělám to proto, abych na něj nezapomněl. Je smutné zapomenout na přítele. A mohu se stát jednou takovým jako dospělí, kteří se už nezajímají o nic jiného než o číslice.“ Divadlo Víti Marčíka mladšího, který na starém kočárku s pomocí loutek a hudby vypráví o svém setkání s Malým princem.

DRBY Zpravodaj včera předpověděl budoucnost hned dvakrát, vaříci party si opravdu daly cooking showdown. Těstovinový salát a soubor vegetariánského a masového tataráku se spoustou topinek s česnekem. Díky všem kuchařům, to jsme se zas obližovali až za ušima. A hanba Matějovi V, který zase ujídal připravené suroviny!

Po nocturnu se zase sál Panského dvora přestavěl na skoro ligové florbalové hřiště, ale mezitím si Klokán zmizel schrupnout, nebral telefon a neměli jsme hokejky a míček. Vojta vyhlásil soutěž „Najdi Klokana za pět pivenek“, což problém záhy vyřešilo. Na hřišti byly k vidění krásné gólové akce i zákroky brankářů, střídala se jedna hvězda za druhou a zářili všichni zúčastnění. Sportu zdar!

DÍLNY Malba na výrobky z bavlny, panenkování s Editou – Vivianou na liáně, Bobešova bludištvá dílna, korálky, sklíčka, skládání modelů, malování na kamínky a další. Přijďte si na dvorek Lidušky vyrobit hezký dárek!

15.00 pohádka

17.00 Kocouři náměstí

19.30 nádvoří zámku

22.30 Nocturno

Teatr Pavla Šmída
Kabinet létajících úžasností

Ve čtvrtek v pět
Laky Mari

Poutníci, Trapeři
a Robert Křestán

Poslední šance
Míry Ošance

ČTVRTEK 12. SRPNA

ZÍTRA